

Věc C-283/24 [Barouk]ⁱ**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

23. dubna 2024

Předkládající soud:

Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias

Datum předkládacího rozhodnutí:

29. března 2024

Žalobce:

B. F.

Žalovaná:

Kypriaki Dimokratia meso proistamenou tis Ypiresias Asyλου

Předmět původního řízení

Žaloba, kterou žalobce v původním řízení napadá rozhodnutí azylové služby ze dne 7. února 2022, kterým byla zamítnuta jeho žádost o mezinárodní ochranu, a rozhodnutí o navrácení přijaté v témže řízení, jehož výkon je však odložen až do rozhodnutí o žalobě před předkládajícím soudem.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad čl. 46 odst. 1 a 3 směrnice 2013/32/EU ve světle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie a ve spojení s povinnostmi individuálního posouzení [čl. 4 odst. 3 písm. c) směrnice 2011/95/EU], spolupráce (čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice) a loajální spolupráce (čl. 4 odst. 3 SEU) – Článek 267 SFEU

ⁱ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 46 odst. 1 a 3 směrnice 2013/32/EU, vykládaný ve světle článku 47 Listiny a ve spojení s povinností individuálního posouzení podle čl. 4 odst. 3 písm. c), povinností spolupráce podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2011/95/EU a povinností loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU, vykládán v tom smyslu, že v případě neexistence výslovného vnitrostátního ustanovení, které stanoví pravomoc vnitrostátního soudu ve smyslu článku 46 podrobit žadatele lékařské prohlídce, může tento soud odvodit právo vydat usnesení k podrobení žadatele lékařské prohlídce přímo z tohoto ustanovení, pokud to považuje za nezbytné pro úplné a *ex nunc* posouzení žádosti o mezinárodní ochranu?

2. Musí být čl. 46 odst. 1 a 3 směrnice 2013/32/EU, vykládaný ve světle článku 47 Listiny a ve spojení s povinností individuálního posouzení podle čl. 4 odst. 3 písm. c), povinností spolupráce podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2011/95/EU a povinností loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU, vykládán v tom smyslu, že v případě neexistence výslovného vnitrostátního ustanovení, které stanoví pravomoc vnitrostátního soudu ve smyslu článku 46 podrobit žadatele lékařské prohlídce, a v důsledku toho i v případě neexistence výslovného zákonného ustanovení týkajícího se mechanismu předání k lékařské prohlídce, který má vnitrostátní soud k dispozici přímo na základě téhož článku, má soud pravomoc postoupit věc rozhodujícímu orgánu (který je vždy účastníkem řízení, které před ním probíhá), aby tento orgán mohl analogicky aktivovat mechanismus uvedený v článku 18 směrnice 2013/32/EU s tím, že vnitrostátnímu soudu poskytne výsledek lékařské prohlídky žadatele?

3. Musí být čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32/EU, vykládaný ve světle článku 47 Listiny, vykládán v tom smyslu, že způsob provedení úplného a *ex nunc* posouzení žádosti o mezinárodní ochranu je ponechán na procesní autonomii členských států? Je-li odpověď kladná, musí být čl. 46 odst. 1 a 3 směrnice 2013/32/EU, vykládaný ve světle článku 47 Listiny a ve spojení s povinností spolupráce podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2011/95/EU a povinností loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU, vykládán v tom smyslu, že v případě neexistence výslovného vnitrostátního ustanovení, které stanoví pravomoc vnitrostátního soudu podrobit žadatele lékařské prohlídce, a v důsledku toho i v případě neexistence výslovného zákonného ustanovení týkajícího se mechanismu předání k lékařské prohlídce, který má vnitrostátní soud k dispozici, má soud pravomoc postoupit věc rozhodujícímu orgánu (který je vždy účastníkem řízení, které před ním probíhá), aby tento orgán mohl analogicky aktivovat mechanismus uvedený v článku 18 směrnice 2013/32/EU s tím, že vnitrostátnímu soudu poskytne výsledek lékařské prohlídky žadatele, pokud se tento soud domnívá, že vnitrostátní opatření nespĺňují zásadu efektivity?

4. Musí být čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32/EU ve spojení s článkem 47 Listiny vykládán v tom smyslu, že v případech, kdy je zjištěn nedostatek vhodných mechanismů pro provedení individuálního, úplného a *ex nunc* posouzení podle čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32/EU, jsou záruky stanovené v těchto člancích

splněny, pokud má vnitrostátní soud pravomoc zrušit rozhodnutí o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu?

Relevantní ustanovení unijního práva a judikatura Soudního dvora

Smlouva o Evropské unii (dále jen „SEU“): čl. 4 odst. 3 a čl. 19 odst. 3 písm. b).

Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“): články 78 a 267.

Listina základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“): články 18 a 47.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60): článek 18 a čl. 46 odst. 1 a 3.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9): čl. 4 odst. 1 a 3 písm. c).

Rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 4. prosince 1974, Van Duyn v. Home Office, C-41/74, EU:C:1974:133; ze dne 19. ledna 1982, Becker, C-8/81, EU:C:1982:7; ze dne 22. června 1989, Fratelli Constanzo v. Comune di Milano, C-103/88, EU:C:1989:256; ze dne 26. července 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591; ze dne 25. ledna 2018, F, C-473/16, EU:C:2018:36; ze dne 25. července 2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584; ze dne 29. července 2019, Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626; ze dne 19. března 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216; jakož i ze dne 29. června 2023, International Protection Appeals Tribunal a další (Atentát v Pákistánu), C-756/21, EU:C:2023:523.

Relevantní ustanovení vnitrostátního práva

„O peri Dikastirion Nomos tou 1960“ (zákon o soudech z roku 1960), ve znění několika novel, přičemž poslední relevantní použitelnou novelou je druhá z novel provedených v roce 2023: článek 34A.

„O peri Prodikastikis Parapompis sto Dikastirio ton Evropaikon Koinotiton Diadikastikos Kanonismos (1/2008)“ [procesní nařízení o žádostech o rozhodnutí o předběžné otázce podané k Soudnímu dvoru Evropských společenství (1/2008)]: články 3 a 5.

„O peri tis Idrysis kai Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostasias Nomos tou 2018“ (zákon z roku 2018 o zřízení a fungování správního soudu pro mezinárodní ochranu), ve znění několika novel, přičemž poslední relevantní použitelnou novelou je druhá novela z roku 2023: článek 11.

„O peri Prosfygon Nomos tou 2000“ (zákon o uprchlících z roku 2000), ve znění několika novel, přičemž poslední relevantní použitelnou novelou je novela z roku 2023: článek 15 (lékařská a psychologická prohlídka žadatele), článek 16 (provedení čl. 4 odst. 1 směrnice 2011/95) a čl. 18 odst. 3 písm. c) (individuální posouzení žádosti o mezinárodní ochranu).

„Oi peri tis Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostasias Diadikastikoi Kanonismoι tou 2019 (3/2019)“ [procesní nařízení o fungování správního soudu pro mezinárodní ochranu 2019 (3/2019)]: články 7 a 10.

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Žalobce v původním řízení pochází z Libanonu a je držitelem cestovního pasu této země. Na území Kypru vstoupil nelegálně přes oblasti, které nejsou pod kontrolou vlády. Dne 4. září 2018 požádal o mezinárodní ochranu. Pokud jde o důvody, pro které opustil zemi původu, žalobce v žádosti stručně uvedl následující: „politické důvody – hrozba – nebezpečí“. Ve dnech 5. a 26. srpna a 9. září 2020 proběhly postupně pohovory s úředníkem nynější Agentury Evropské unie pro otázky azylu (EUAA) za pomoci tlumočnicka.
- 2 Během těchto pohovorů žalobce uvedl, že je libanonským státním příslušníkem, maronitským křesťanem a příznivcem strany Kataeb, do jejíž vojenské složky vstoupil v mládí jako „vojenský hudebník“. Svou zemi opustil před 20 lety. Žalobce uvedl, že je ženatý a že jeho manželka pochází ze třetí země, kde žije s jejich synem. Je v kontaktu pouze se svou matkou, neboť tvrdí, že ostatní příbuzní jsou stoupenci režimu a špehují jej. Stěhoval se mezi mnoha zeměmi, protože v Libanonu po odchodu z vojenské služby neustále čelil nepodloženým obviněním, včetně obvinění ze sympatií k Islámskému chalífátu (ISIS) nebo ze špionáže pro Izrael, za což mu hrozí trest smrti. Kvůli svému přesvědčení a neochotě spolupracovat s režimními orgány se stal terčem zpravodajských služeb své země, ale také zpravodajských služeb Sýrie, a různých vojenských a teroristických organizací. Rovněž popsal, i když podle předkládajícího soudu poněkud zmateně a nepříliš věrohodně, případy únosu a pokusu o vraždu a tvrdil, že byl podroben mučení ze strany libanonských a syrských orgánů.
- 3 Dne 25. ledna 2022 předložil úředník vedoucímu azylové služby zprávu-doporučení, v níž navrhl zamítnutí žádosti o azyl. Zpráva byla schválena vedoucím služby dne 7. února 2022. Konkrétně azylová služba při posuzování informací poskytnutých žalobcem v tomto řízení rozlišila tři podstatná tvrzení, z nichž první, týkající se jeho totožnosti, dalších osobních údajů a země původu, bylo přijato, neboť příslušné informace byly poskytnuty podrobně, bez mezer a rozporů a potvrzeny vnějšími zdroji. Naproti tomu druhé tvrzení týkající se problémů s libanonskými orgány bylo odmítnuto, neboť žalobce neprokázal existenci skutečného problému. Žalobce byl formálně osvobozen od vojenské služby po zaplacení příslušné pokuty. Stejně tak bylo odmítnuto třetí tvrzení, které je neoddělitelně spojeno s druhým, že byl mučen libanonskými a syrskými

státními a vojenskými orgány. Bylo zjištěno, že v příslušných prohlášeních žalobce není uvedena žádná skutečná osobní zkušenost v tomto ohledu. V důsledku toho měla azylová služba za to, že v případě, že se žalobce vrátí do země svého původu, neexistují důvodné obavy z pronásledování nebo nebezpečí vážné újmy, a tudíž jeho zařazení do režimu mezinárodní ochrany není odůvodněné.

- 4 Zamítavé rozhodnutí bylo žalobci oznámeno dne 31. března 2022. Dne 12. dubna 2022 podal žalobce proti zamítavému rozhodnutí žalobu k Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostatias (správní soud pro mezinárodní ochranu, Kypr; dále jen „DDDP nebo předkládající soud“). Předtím, dne 11. dubna 2022, podal žádost o právní pomoc, která byla dne 7. prosince 2022 zamítnuta. V soudním řízení vystupuje žalobce osobně, bez pomoci advokáta.
- 5 Dne 16. října 2023 vyzval DDDP účastníky řízení, aby se vyjádřili k jeho záměru předložit Soudnímu dvoru Evropské unie předběžné otázky. Kyperská republika prostřednictvím vedoucího azylové služby (dále jen „žalovaná“) předložila písemné vyjádření, v němž uvedla, že v projednávané věci není důvod pro podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, neboť výklad příslušných ustanovení unijního práva je jasný a v případě, že DDDP zjistí, že žalobce nebyl podroben lékařské prohlídce neoprávněně, může napadené rozhodnutí zrušit. Žalobce nepředložil písemné vyjádření.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 6 Podle předkládajícího soudu žalobce, který vystupoval osobně a bez pomoci advokáta, v mnoha případech nesrozumitelně tvrdil, že byl 20 let pronásledován kvůli svému přesvědčení. Tvrdí, že po občanské válce se Libanon stal zemí kontrolovanou teroristickou organizací. Tvrdí, že rozhodnutí azylové služby je nesprávné a přičítá to neznalosti žalované nebo vlivu jeho politických odpůrců. Zdůraznil, že přítomnost arabsky mluvícího tlumočnicka v něm vyvolala obavy z úniku informací, což ho přimělo zamlčet citlivé informace.
- 7 Žalovaná odkázala na svá zjištění o důvěryhodnosti žalobce, zdůraznila body, které vyhodnotila jako rozporuplné, nekonzistentní nebo obecné, a zopakovala své posouzení, že žalobci v případě návratu do země původu nehrozí pronásledování nebo vážná újma.
- 8 Pokud jde o záměr předkládajícího soudu obrátit se na Soudní dvůr s žádostí o posouzení jeho pravomoci podrobit žalobce lékařské prohlídce nebo uložit příslušnému správnímu orgánu, aby takovou lékařskou prohlídku provedl, žalovaná tvrdí, že nejsou splněny podmínky pro podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce. Uvádí mimo jiné, že předkládající soud se může ohledně svých příslušných otázek řídit nedávnými rozhodnutími Anotato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (Nejvyšší soud Kyperské republiky) a že předání k lékařské prohlídce je otázkou spadající do pravomoci správního orgánu, neboť

je uvedeno v kapitole II směrnice 2013/32, která je relevantní pro první fázi posuzování žádosti o mezinárodní ochranu.

- 9 Pokud jde o podstatu relevantních otázek, žalovaná tvrdí, že předání žalobce k lékařské prohlídce spadá do diskreční pravomoci azylové služby (viz článek 15 zákona o uprchlících). Kromě toho členským státům přísluší kontrolovat uplatňování čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32, jak vyplývá z rozsudku ze dne 25. července 2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584. Žalovaná rovněž odkazuje na rozsudek ze dne 29. června 2023, International Protection Appeals Tribunal a další (Atentát v Pákistánu), C-756/21, EU:C:2023:523, body 28 až 94, a domnívá se, že z tohoto rozsudku vyplývá, že rozhodující orgán má pravomoc provést znalecké zkoumání duševního zdraví žalobce. Konečně s odkazem na rozsudek ze dne 4. října 2018, Ahmedbekova, C-652/16, EU:C:2018:801 (body 92 až 96), tvrdí, že i když DDDP není schopen provést *ex nunc* a úplné posouzení skutkových a právních otázek, vnitrostátní právní úprava poskytuje za tímto účelem nezbytné záruky v čl. 11 odst. 6 zákona o zřízení a fungování správního soudu pro mezinárodní ochranu, konkrétně možnost, aby DDDP nařídil správnímu orgánu odpovědět na konkrétní otázku.
- 10 Žalobce, ačkoli mu byla dána možnost, se nevyjádřil k záměru DDDP položit SDEU předběžné otázky.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 11 Podle vnitrostátních právních předpisů probíhá posuzování žádostí o mezinárodní ochranu ve dvou fázích, první před správním orgánem a druhá před soudem. Azylová služba ministerstva vnitra (článek 2 zákona o uprchlících) je „rozhodujícím orgánem“ ve smyslu čl. 2 písm. f) směrnice 2013/32. DDDP je „soudem prvního stupně“ ve smyslu čl. 46 odst. 3 této směrnice, který je na základě tohoto ustanovení a čl. 11 odst. 3 písm. a) zákona o zřízení a fungování DDDP povolán k tomu, aby v plném rozsahu a *ex nunc* posoudil skutkové a právní otázky případu a s konečnou platností rozhodl o potvrzení nebo zrušení, v plném rozsahu nebo částečně, dotčeného správního rozhodnutí.
- 12 Povinnost provést individuální posouzení žádostí o mezinárodní ochranu s přihlédnutím k osobní situaci žadatele je výslovně stanovena v čl. 4 odst. 3 písm. c) směrnice 2011/95 a je potvrzena ustálenou judikaturou Soudního dvora (viz například rozsudek ze dne 19. března 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, bod 29). V tomto ohledu se tvrzení žalobce v původním řízení, a to jak v průběhu správního, tak během soudního řízení, vyznačují nekonzistentností a nevěrohodností. Správní orgán však neprovedl psychologickou nebo jinou lékařskou prohlídku jeho duševního a fyzického zdravotního stavu, zejména s ohledem na známky naznačující předchozí pronásledování nebo vážnou újmu nebo příznaky a známky mučení nebo jiného závažného fyzického nebo psychického násilí. Je tedy nezbytné provést lékařskou prohlídku a lékařsko-

vědeckou diagnózu, aby se zjistilo, zda se předmětná výrazná nekonzistentnost a nevěrohodnost zakládá na nějakém zdravotním faktoru.

- 13 Vnitrostátní právo (článek 15 zákona o uprchlících) výslovně stanoví pravomoc správního orgánu poslat žadatele k lékaři nebo psychologovi. Naproti tomu v případě DDDP takové ustanovení neexistuje, neboť ten může jednoduše „nařídít správnímu orgánu, aby ve lhůtě stanovené soudem odpověděl na žádost týkající se dané věci“ (zákon o zřízení a fungování správního soudu pro mezinárodní ochranu, čl. 11 odst. 6). Žalovaná se rovněž dovolává dvou nedávných rozsudků Nejvyššího soudu Kyperské republiky vydaných na základě žádosti generálního prokurátora republiky o vydání privilegovaného *certiorari* příkazu, tj. žádosti směřující proti rozhodnutí soudu nižšího stupně, které mělo být přijato na základě překročení nebo nedostatku pravomoci nebo zjevně nesprávného právního posouzení (rozsudek ve věci žádosti generálního prokurátora republiky o vydání privilegovaného *certiorari* příkazu týkajícího se usnesení správního soudu pro mezinárodní ochranu ze dne 10. února 2023, vydaný v rámci žaloby č. 7386/22, občanskoprávní instance č. 31/2023, ze dne 7. dubna 2023 a rozsudek ve věci týkající se žádosti generálního prokurátora republiky o vydání privilegovaného *certiorari* příkazu týkajícího se usnesení správního soudu pro mezinárodní ochranu ze dne 10. 2. 2023, odvolání č. 30/2023, ze dne 15. května 2023). V těchto rozhodnutích Nejvyšší soud uvedl, že DDDP jednal nad rámec svých pravomocí a příslušnosti, když nařídil, aby se žadatelka podrobila lékařské prohlídce. Předkládající soud však uvádí, že ve výše uvedených věcech nebyla otázka jeho pravomoci nařídít znalecký posudek a lékařskou diagnózu zkoumána také s ohledem na čl. 11 odst. 3 zákona o zřízení a fungování správního soudu pro mezinárodní ochranu, který odkazuje na úplné a *ex nunc* posouzení, které musí DDDP provést při zamítnutí napadeného aktu.
- 14 Podle judikatury Soudního dvora jsou členské státy „povinny, na základě čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32, upravit své vnitrostátní právo tak, aby při vyřizování uvedených opravných prostředků soud posoudil všechny skutkové a právní okolnosti, které mu umožní provést aktualizované posouzení daného případu“ (rozsudek ze dne 25. července 2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, bod 110). Bylo rovněž rozhodnuto, že uvedený čl. 46 odst. 3, který stanoví požadavek úplného a *ex nunc* posouzení, je pravidlem unijního práva, které má přímý účinek (rozsudek ze dne 29. července 2019, Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626, bod 73). Předkládající soud pochybuje, že je schopen takové posouzení provést, pokud nemá pravomoc podrobit žalobce lékařské prohlídce, jejíž užitečnost uznal i Soudní dvůr [rozsudky ze dne 19. března 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, bod 31, a ze dne 29. června 2023, International Protection Appeals Tribunal a další (Atentát v Pákistánu), C-756/21, EU:C:2023:523, bod 60]. Soudní dvůr rozhodl, že „se může ukázat jako užitečné nařídít další důkazní opatření, zejména provedení lékařské prohlídky uvedené v čl. 18 odst. 1 prvním pododstavci směrnice 2013/32“ (rozsudek ze dne 19. března 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, bod 31). Z judikatury Soudního dvora však není jasné, zda tato pravomoc může vyplývat přímo z čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32, nebo zda je její uznání ponecháno na procesní autonomii členských států.

- 15 Konečně předkládající soud považuje za vhodné provést lékařskou prohlídku žalobce, aby mohl provést individualizované, úplné a aktuální posouzení žádosti o mezinárodní ochranu s přihlédnutím ke všem relevantním skutkovým a právním skutečnostem. Vzhledem k tomu, že vnitrostátní právo neobsahuje žádné výslovné ustanovení, které by mu svěřovalo pravomoc povolovat lékařské prohlídky, předkládající soud se táže, zda je možné na základě přímého účinku čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32 uznat takovou pravomoc (první předběžná otázka) nebo pravomoc nařídít rozhodujícímu orgánu, aby takovou prohlídku provedl, pokud to považuje za nezbytné (druhá předběžná otázka).
- 16 Pokud jde o prostředky stanovené vnitrostátními právními předpisy ke zjištění příznaků nebo indicií uvedených v článku 15 zákona o uprchlících, Nejvyšší soud Kyperské republiky rozhodl, že předkládající soud nemá pravomoc nařídít rozhodujícímu orgánu, aby provedl konkrétní lékařskou nebo psychologickou prohlídku žadatele, který o to požádal. Předkládající soud si však klade otázku, zda možnost dotazovat se správního orgánu ohledně nepodrobení žadatele lékařským prohlídkám umožňuje provést „vyčerpávající a aktuální posouzení potřeb žadatele v oblasti mezinárodní ochrany“. Předkládající soud může samozřejmě od rozhodujícího orgánu získat užitečné informace o důvodech, proč nebyla lékařská prohlídka považována za přiměřenou nebo nezbytnou. Pokud se však rozhodnutí předkládajícího soudu liší od rozhodnutí správního orgánu, nemá soud z moci úřední žádný prostředek, jak získat přehled o aktuálním zdravotním stavu žadatele a nařídít vyšetření příznaků nebo symptomů uvedených v článku 15 zákona o uprchlících, které správní orgán neprovedl.
- 17 Navíc podle předkládajícího soudu, přestože je žadatelům o mezinárodní ochranu poskytnuta možnost předložit lékařské vyšetření, nelze předpokládat, že si jsou vědomi toho, které dokumenty jsou relevantní pro posouzení jejich žádosti, zejména v projednávané věci, kdy žadatel není zastoupen advokátem. Pokud se tedy má za to, že prostředky, které má k dispozici pro provedení posouzení uvedeného v čl. 46 odst. 3 této směrnice, jsou ponechány na procesní autonomii členských států, vyvstává otázka, zda předkládající soud může skutečně splnit svou povinnost provést úplné a *ex nunc* posouzení žádosti o mezinárodní ochranu na základě své pravomoci položit otázky rozhodujícímu orgánu. Domnívá se, že by to žadateli nadměrně ztížilo uplatnění jeho práva na individuální posouzení jeho případu. Žádá proto o vysvětlení, zda může požadovat, aby správní orgán provedl lékařský posudek, pokud se domnívá, že vnitrostátní opatření nesplňují požadavky zásady efektivity (třetí předběžná otázka).
- 18 Pokud není uznána pravomoc předkládajícího soudu nařídít, aby se žadatel o mezinárodní ochranu podrobil lékařské prohlídce, nebo uložit správnímu orgánu, aby takovou prohlídku provedl, bude tento soud muset zrušit napadené zamítavé rozhodnutí, protože nemůže provést úplné *ex nunc* posouzení. Není tedy nemožné zrušit jinak správné správní rozhodnutí, a to s následným novým posouzením žádosti o mezinárodní ochranu. Takový postup se nezdá být slučitelný se zásadou rychlého posuzování žádostí ani s hospodárností azylového

systemu. Existují tedy vážné pochybnosti, zda jsou splněny požadavky čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32 a článku 47 Listiny (čtvrtá předběžná otázka).

- 19 S ohledem na výše uvedené považuje předkládající soud za nezbytné předložit Soudnímu dvoru uvedené předběžné otázky.

PRACOVNÍ DOKUMENT